

Dosarul nr. 2ra-1778/22

2-18130879-01-2ra-21122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – M. Alexei

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – A. Panov, O. Cojocaru, M. Anton

ÎNCHEIERE

01 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mihail Vera, prin intermediul avocatului Cazacu Veaceslav,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de IP ”Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova” către Mihail Valeriu și Mihail Vera, intervenient accesoriu SA ”Termoelectrica”, cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2022, prin care a fost casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 05 iulie 2021 și emisă o nouă hotărâre, de admitere integrală a acțiunii IP ”Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova”,

c o n s t a t ă:

La 31 ianuarie 2018, IP ”Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova” a depus cerere de chemare în judecată, concretizată pe parcurs, către Mihail Valeriu și Mihail Vera, cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunale.

În motivarea cererii de chemare în judecată s-a menționat că, prin decizia Primăriei mun. Chișinău, nr. 1/8 din 05 ianuarie 1995, blocul locativ situat pe str. Xxxxx, nr.xxxxx, a fost transmis la balanța IP ”Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova”.

În acest sens, reclamanta a menționat că pct. 5 și 6 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative comunale și necomunale pentru fondul locativ, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, stabilesc plata pentru serviciile comunale și necomunale prestate.

Punctul 8 al aceluiași regulament stabilește că, tarifele pentru deservirea tehnică și reparația blocurilor locative se calculează pentru un metru pătrat de suprafață a apartamentului, încăperilor locuibile în cămin.

De asemenea, conform pct.10 alin.(4) din regulament, volumul energiei termice supuse achitării de către populație se stabilește conform datelor contoarelor termice instalate în blocurile locative, iar în lipsa lor, începând cu 01 ianuarie 2003 și până la finele procesului de instalare a contoarelor termice în blocurile locative, costul se stabilește conform costului mediu de încălzire a 1 m² de suprafață încălzită a locuințelor tuturor blocurilor necontorizate ale fondului locativ.

Suplimentar, pct.15 al aceluiași regulament prevede că, plata pentru transportul deșeurilor menajere solide se calculează pentru o persoană și se percepe în baza normelor și tarifelor stabilite, conform conturilor (chitanțelor) prezentate de prestatorul de servicii și contractelor încheiate în mod obligatoriu cu toți consumatorii.

Cu toate acestea, pârâții - proprietari ai apartamentului nr. 20 de pe str. Xxxxx, nr.xxxxx, nu și-au onorat obligațiunile de achitare a serviciilor comunale și necomunale, și au acumulat o datorie în mărime de 11 570,29 lei, pentru perioada noiembrie 2015 - august 2019, pe care reclamantul o solicită de a fi încasată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 23 martie 2020, s-a admis acțiunea IP "Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova" și s-a încasat, în mod solidar, de la Mihail Valeriu și de la Mihail Vera în beneficiul IP "Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova" suma de 11570, 29 lei, cu titlu de datorie pentru consumul serviciilor locativ-comunale.

S-a încasat în mod solidar de la Mihail Valeriu și Mihail Vera în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 347, 10 lei, de la plata căreia reclamanta a fost scutită.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2020, s-a admis cererea de apel depusă de Mihail Vera.

S-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 23 martie 2020 și s-a remis cauza pentru rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea protocolară a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 25 februarie 2021, SA "Termoelectrica" a fost atrasă în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 05 iulie 2021, s-a respins acțiunea IP "Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova".

La 23 iulie 2021, IP "Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova" a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 05 iulie 2021, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii înaintate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2022, s-a admis apelul declarat de IP "Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova".

S-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 05 iulie 2021, și s-a emis o nouă hotărâre prin care:

- s-a admis integral acțiunea depusă de IP "Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova";
- s-a încasat, în mod solidar, de la Mihail Valeriu și Mihail Vera, în beneficiul IP "Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova", suma de 11 570,29 lei cu titlu de datorie pentru consumul serviciilor locativ-comunale;
- s-a încasat, în mod solidar, de la Mihail Valeriu și Mihail Vera, în beneficiul statului, suma de 347,10 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat, de la plata căreia reclamanta a fost scutită.

Pentru a decide astfel, reținând dispozițiile normelor legale aplicabile cazului, evaluând soluția primei instanțe prin prisma raționalismului pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Curtea de Apel Chișinău a menționat că soluția primei instanțe este una incorectă.

Astfel, făcând referire la prevederile art. 315, 349, art. 512-514 și art. 572 din Codul civil, precum și la prevederile din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr.

1402 din 24 octombrie 2002 în coroborare cu dispozițiile pct. 17, 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, Curtea de Apel Chișinău a remarcat obligațiunea pârâților/intimați Mihail Valeriu și Mihail Vera de a achita serviciile comunale de care au beneficiat.

Cu toate acestea, din materialele cauzei reiese că, beneficiind de serviciile comunale livrate, pentru perioada noiembrie 2015 - august 2019 aceștia au acumulat o datorie în mărime de 11 570,29 lei.

Mai mult ca atât, somația IP ”Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova”, prin care s-a solicitat achitarea până la 15 august 2016 a datoriei formate, a rămas neexecutată.

Cu referire la alegațiile reținute de către prima instanță, precum că IP ”Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova” nu a prezentat probe care să confirme faptul că blocul locativ din str. Xxxxx, nr. xxxxx, se află în gestiunea sa, Curtea de Apel Chișinău a remarcat că prin decizia Primăriei mun. Chișinău, nr/1/8 din 05 ianuarie 1995, blocul locativ a fost transmis la balanța IP ”Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova”.

Prin urmare, IP ”Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova”, în calitate de gestionar al acestui bloc locativ, anual încheie contracte cu prestatorii de servicii, pe care urmează să le acopere în urma perceperii achitărilor de la locatari.

Suplimentar, făcând referire la pct. 12, 14-15 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locativ-comunale și necomunale pentru fondul locativ, instanța de apel a apreciat ca fiind eronată concluzia primei instanțe cu referire la respingerea pretențiilor privind încasarea sumei pentru salubritate și energia electrică pentru uz comun.

În altă ordine de idei, instanța de apel a menționat că pierderile normative de energie termică în încăperile tehnice în cazul deconectării apartamentului (încăperii locuibile) de la sistemul centralizat de încălzire, sunt imposibil de evitat, iar ca urmare, făcând referire la faptul că intimații au fost deconectați de la rețeaua de încălzire centralizată, ceea ce se deduce din afirmațiile reprezentantului acestora, Curtea de Apel Chișinău a concluzionat că furnizorul urmează să perceapă plata pentru energia termică în mărime de 10% pentru suprafața încăperilor deconectate, ce reiese din necesitatea încălzirii locurilor de uz comun.

La 08 decembrie 2022, Mihail Vera, prin intermediul avocatului Cazacu Veaceslav, a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2022, prin care a solicitat casarea acesteia și menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 05 iulie 2021.

În motivarea cererii de recurs s-a invocat că instanța de apel a interpretat eronat legea, a aplicat greșit normele de drept material și a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională.

Astfel, recurenta a remarcat că deține un contract direct cu furnizorul de energie termică - SA ”Termoelectrica”, căruia îi achită direct serviciile de furnizare a energiei termice, iar temei pentru solicitarea a 20% (până la 01.06.2016) și respectiv 10% (după 01.06.2016) din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului, nu există, deoarece, facturi care ar servi drept temei de achitare a pretinselor servicii pârâtului nu au fost întocmite.

De asemenea, în lipsa unei baze legale de calculare a sumelor de bani pretinse, precum și în circumstanțele în care deconectarea integrală sau parțială a apartamentului de la sistemul

centralizat de încălzire nu a avut loc, recurenta consideră că intimatul ilegal încasează în numerar mijloace bănești de la locatarii apartamentelor caselor aflate în gestiunea sa.

În concluzie, recurenta a menționat că, prin hotărârea Curții Constituționale nr. 4 din 03 martie 2022, punctele 8, 8¹, 8², 8³, 8⁴ și 8⁶ din anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, în temeiul cărora a fost percepută datoria pentru serviciile comunale, au fost declarate neconstituționale.

La 26 ianuarie 2023, a fost înregistrată referința IP ”Direcția generală pentru administrarea clădirilor Guvernului Republicii Moldova”, prin care s-a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Mihail Vera, prin intermediul avocatului Cazacu Veaceslav.

Cu referire la prevederile art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil menționează că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2022 a fost expediată părților în proces, la 11 octombrie 2022 prin intermediul poștei electronice. (f.d. 13, vol.II)

Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, constată că recursul declarat de Mihail Vera, prin intermediul avocatului Cazacu Veaceslav, la 08 decembrie 2022, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Vera, prin intermediul avocatului Cazacu Veaceslav, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului,

or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța inferioară, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursul declarat de Mihail Vera, prin intermediul avocatului Cazacu Veaceslav.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Vera, prin intermediul avocatului Cazacu Veaceslav.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas